

Notat om hjælp til flytteudgifter efter aktivlovens § 85 og § 81

Til brug for behandling af temasager uge 38 2019.

Indhold

- I. *Indledning*
- II. *Lovgrundlag*
- III. *Generelt*
- IV. *Betingelser for ret til hjælp til flytteudgifter*
- V. *Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser*
- VI. *De konkrete mødesager*

Indledning

Temaet for mødet er hjælp til flytteudgifter efter lov om aktiv socialpolitik §§ 85 og 81.

Lovgrundlag

Lov om aktiv socialpolitik

Lov nr. 455 af 10. juni 1997, jf. lovbekendtgørelse nr. 247 af 13. marts 2019. Hjælp i særlige tilfælde

§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

§ 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold, herunder en flytning, hvor der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske formåen, til en bolig med lavere boligudgift. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Stk. 2. Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

§ 88. En person kan normalt ikke få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp.

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven)

Lov nr. 453 af 10. juni 1997, senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 826 af 16. august 2019 Kapitel 3a

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

Kapitel 9

§ 52 a. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog § 52 c.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over afgørelser, der er behandlet af Udbetaling Danmark, og hvor der ikke er tvivl om afgørelsen.

Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager efter adoptionsloven, børneloven, forældreansvarsloven, lov om børns forsørgelse, § 23 a, stk. 2, i lov om opkrævning af underholdsbidrag, lov om ægteskabets retsvirkninger, lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, navneloven og § 56 a, stk. 4, i udlændingeloven, jf. dog § 52 c, stk. 1.

Stk. 4. I sager omfattet af stk. 1-3 kan Ankestyrelsen i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, har principiel eller generel betydning, træffes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1. *Stk. 2.* Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3

Kapitel 10

§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens, herunder jobcenterets, afgørelser indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Stk. 2. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter § 33, stk. 1, og §§ 49 og 65 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen og takster for tilbuddene, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Bekendtgørelse om retssikkerhed og administration på det sociale område. Bekendtgørelse nr. 227 af 11. marts 2019.

§ 12. Kommunalbestyrelsen, Udbetaling Danmark og lederen af boformer efter §§ 109 og 110 i lov om social service skal genvurdere en afgørelse inden 4 uger efter, at klagen er modtaget, jf. dog stk. 3 og § 16, stk. 2. *Stk. 2.* Hvis myndigheden ikke kan færdiggøre sin genvurdering inden for fristen på 4 uger, fordi der skal skaffes yderligere oplysninger, vurderinger og lignende, skal klageren have besked herom, og om hvornår genvurderingen kan forventes afsluttet.

Stk. 3. Ved klage over afgørelser omfattet af § 3 a i lov om social service skal genvurderingen ske inden 14 dage efter, at klagen er modtaget. Stk. 2 finder ikke anvendelse ved klager omfattet af 1. pkt.

Generelt

I dette afsnit gengives de relevante afsnit fra vejledningen til aktivlovens kapitel 10 og vejledning om lov om aktiv socialpolitik.

De relevante afsnit fra vejledningerne er gengivet, da de giver en god generel beskrivelse af reglerne, og idet der ikke er noget i vejledningerne, som er i strid med Ankestyrelsens praksis.

Det skal dog bemærkes, at nogle af de principafgørelser, der er henvist til i vejledningerne, nu er ophævede og indarbejdet i nyere principafgørelser. De er således stadig udtryk for praksis, men er blot erstattet af nyere afgørelser.

Vejledning om hjælp i særlige tilfælde og hjælp til efterlevende efter kapitel 10 og 10 a i lov om aktiv socialpolitik

Vejledning nr. 10309 af 20. december 2016

Kapitel 1. Generelt om hjælp i særlige tilfælde

4. Aktivlovens kapitel 10 indeholder regler om hjælp til bl.a. rimeligt begrundede enkeltudgifter, hjælp til sygebehandling, medicin og tandpleje samt hjælp til flytning. Der er tale om hjælp, som ikke er løbende hjælp til forsørgelse i modsætning til fx kontanthjælp. Hjælpen efter kapitel 10 er skattefri efter ligningslovens § 7, nr. 9 og påvirker ikke modtagerens personfradrag.

Hjælpen efter §§ 81, 81a, 82, 83, 84 og 85 er trangsbestemt. Det betyder, at der kun kan ydes hjælp efter disse bestemmelser, hvis ansøgeren ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.

Ved vurderingen af, om ansøgeren selv har mulighed for at betale udgiften, lægges der vægt på ansøgerens rådighedsbeløb og formue. Der lægges også vægt på, om ansøgeren har mulighed for at betale udgiften ved hjælp af en afdragsordning eller ved hjælp af et lån. Som udgangspunkt er det forholdene på tidspunktet for kommunens afgørelse, der er afgørende for, om betingelserne for hjælp er opfyldt.

Hjælp efter aktivlovens kapitel 10 er subsidiær i forhold til hjælp efter anden lovgivning. Aktivlovens § 83 om hjælp til samværsudgifter skal dog anvendes forud for pensionslovens regler om personligt tillæg. Se nærmere nedenfor under pkt. 44.

Rådighedsbeløb

5. Rådighedsbeløbet fastlægges med udgangspunkt i de månedlige nettoindtægter fratrukket de rimelige og nødvendige faste udgifter. Rådighedsbeløbet skal dække udgifterne til mad, tøj og andre udgifter, se fx principafgørelse 75-14.

Rimelige og nødvendige faste udgifter kan for eksempel være udgifter til husleje, herunder el, vand og varme, telefonabonnement, internet, børnepasning og børnebidrag. Eksemplerne er ikke udtømmende. Udgiften til børnebidrag medregnes som en rimelig og nødvendig udgift i det omfang, bidraget betales, se principafgørelse 55-15.

Som eksempler på udgifter, der som udgangspunkt ikke medregnes, kan nævnes udgifter til håndkøbsmedicin, afdrag på gæld, kabel-tv, ulykkesforsikring og privatskole, se principafgørelserne 27-15 og 75-14.

Formue

6. Hvis ansøgeren har formue i form af kontantbeløb eller andre formuegoder, der kan dække den ansøgte udgift, kan der ikke ydes transbestemt hjælp. Hvis formuen består af andre formuegoder, er det en betingelse, at ansøgeren har mulighed for at realisere formuegodet, jf. principafgørelserne A-24-04 og 4215.

Afdragsordning og lån

7. Hvis ansøgeren kan betale udgiften ved at indgå en afdragsordning eller ved at optage et lån, kan der ikke ydes transbestemt hjælp. Se fx principafgørelsen 102-09 om muligheden for optagelse af SU-lån. Det er dog en betingelse, at det er realistisk, at ansøgeren kan betale de løbende afdrag. Ved vurderingen heraf indgår afdragenes størrelse, afdragsordningens tidsmæssige udstrækning og ansøgerens økonomi, jf. principafgørelse 75-14.

Det kan ikke uden videre lægges til grund, at borgeren kan opnå en afdragsordning. Det er en del af sagens oplysning, og kommunen skal derfor indhente oplysninger fra borgeren, om borgeren har forsøgt at få en afdragsordning, jf. principafgørelse 18-14.

Kapitel 2 Hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter

8. Hjælp til betaling af rimeligt begrundede enkeltudgifter efter § 81 forudsætter,

- 1) at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold (social begivenhed),
- 2) at ansøgerens egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden (forebyggende sigte), og
- 3) at hjælpen normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses (uforudsigelighed).

Personkreds

9. Kravet om en social begivenhed svarer til kravet for at modtage kontanthjælp m.v. efter lovens § 11. Af principafgørelse 81-13 følger, at en person, der opfylder betingelserne for at modtage kontanthjælp, også opfylder betingelsen om en social begivenhed i aktivlovens § 81.

§ 81 er dog ikke forbeholdt personer, som modtager hjælp efter § 11. Kommunen kan give hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, selv om ansøgeren ikke i øvrigt får hjælp efter aktivloven.

Visse sociale begivenheder har en begrænset varighed. Af principafgørelse 160-09 ses, at en ægtefælles død kan være en social begivenhed, og at denne sociale begivenhed varer, indtil den økonomiske situation er genoprettet. En social begivenhed i form af samlivsophør, separation og skilsmisse vil også have en begrænset varighed.

Forebyggende sigte

10. Kravet om et forebyggende sigte betyder, at netop det at afholde denne udgift i afgørende grad vil bringe ansøgerens og familiens økonomiske situation ud af balance. Kommunen må i den forbindelse vurdere, om personer med en lavere indkomst normalt vil kunne afholde en sådan udgift.

Da hjælpen skal have et forebyggende sigte, er det en forudsætning, at ansøgeren ikke vil have brug for hjælp måned efter måned. I principafgørelsen 169-12 blev der givet afslag på hjælp til husleje, idet ansøgeren ikke fremover ville være i stand til at klare sig selv. Han havde hidtil fået hjælp til huslejen fra sin mor, som ikke længere kunne hjælpe ham. Der var ikke oplysninger om, at han havde nogen indtægter, herunder indtægt i form af løbende hjælp til forsørgelse. Huslejen var på ca. 4.700 kr. pr. måned.

Det bemærkes i den forbindelse, at der undtagelsesvis kan ydes hjælp til løbende udgifter, hvis der kun er behov for hjælpen i en kort afgrænset periode.

Uforudsigelighed

11. Kravet om uforudsigelighed betyder, at ansøgeren ikke har kunnet tage hensyn til den opståede udgift i sine løbende dispositioner. Udgifter, som man får som følge af fx skilsmisse, betragtes i almindelighed som uforudsigelige udgifter.

Udgifter til fx boligindskud, almindelig udskiftning af køleskabe og andre anskaffelser til husholdningen samt udgifter i anledning af fødsel, dåb og konfirmation må derimod normalt anses for at være udgifter, som det må forventes, at man sparer op til.

Der skal foretages en konkret og individuel vurdering af, om den ansøgte enkeltudgift er forudsigelig. Vurderingen skal ske på baggrund af det konkrete informationsniveau, ansøgeren havde adgang til samt ansøgerens konkrete forudsætninger for at forudse udgiften, jf. principafgørelse 17-14.

Det behøver ikke nødvendigvis være udgiftsbehovet, som ikke har kunnet forudses. Der kan også være tale om likviditetsmæssige problemer, som bevirker, at der er behov for hjælp til enkeltudgifter, som under normale forhold kan afholdes inden for den løbende indtægt.

Det er også muligt at yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, som er forudsigelige, hvis ansøgeren ikke har haft økonomisk mulighed for at spare op til udgiften.

Eksempler på enkeltudgifter

12. Hvad der forstås ved rimeligt begrundede enkeltudgifter, vil afhænge af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Udgifter, der opstår som følge af brand, oversvømmelser, tyveri m.v., og som ikke dækkes på anden måde, vil ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde kunne anses for rimeligt begrundede enkeltudgifter, hvis der er tale om nødvendige udgifter.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 21-16 truffet afgørelse om, at udgifter til en nærtståendes begravelse kan være rimeligt begrundede enkeltudgifter.

En udgift til nyanskaffelser er ikke nødvendigvis rimeligt begrundet, idet det afgørende må være anvendeligheden af effekterne. Brugte effekter anskaffet i et genbrugscenter kan have en anvendelighed, der dækker ansøgerens behov, jf. principafgørelse A-27-06.

Der kan som udgangspunkt ikke ydes hjælp til udgifter, hvis behovet for hjælp er opstået som følge af en pålagt sanktion. I helt særlige situationer kan der dog ydes hjælp selvom ansøgeren er pålagt en sanktion. Se principafgørelserne A-9-02, A-19-02 og 13-09.

Der kan i nogle tilfælde ydes hjælp efter § 81 til gebyrer og egenbetaling fastsat i anden lovgivning.

Hvis specialbestemmelser i anden lovgivning udtømmende regulerer mulighederne for at få hjælp, udelukker dette normalt, at aktivlovens § 81 kan bringes i anvendelse. Hvis specialbestemmelsen ikke gør udtømmende op med mulighederne for at få hjælp, kan aktivlovens § 81 normalt bringes i anvendelse i det omfang, der ikke er ydet støtte efter specialbestemmelsen, og ansøgeren opfylder de øvrige betingelser i aktivlovens § 81.

Ankestyrelsen har i principafgørelsen 67-14 truffet afgørelse om, at der kan ydes hjælp til separations- og skilsmissegebyr.

Ankestyrelsen har i principafgørelse 56-15 truffet afgørelse om, at der efter § 81 kan ydes hjælp til transportudgifter til behandling, hvis der er tale om en behandling, der ikke er ydet støtte til efter § 82, og hvis udgiften ikke dækkes efter reglerne om befordringsgodtgørelse i sundhedslovgivningen.

Undtagelse

13. Kommunen kan efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til rimeligt begrunde- de enkeltudgifter, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen er af helt afgørende betydning for ansøgerens eller familiens livsførelse.

Det kan fx være hjælp til betaling af huslejerestance, hvis en familie med børn ellers vil blive sat på gaden på grund af huslejerestancen. Ankestyrelsen har i principafgørelsen 13-09 truffet afgørelse om at yde hjælp til en forudsigtelig udgift (huslejerestance), idet afholdelsen af udgiften var af helt afgørende betydning for ansøgerens og familiens livsførelse. Der blev lagt vægt på, at ansøger ikke tidligere var blevet sanktioneret for udeblivelser fra samtaler, at hun ikke tidligere havde modtaget hjælp til huslejerestance, og at hun var enlig forsørger til 4 børn, herunder et barn, som var autist. Hvis en ansøger, som modtager hjælp efter aktivloven, til stadighed har problemer med at betale huslejen til tiden, kan kommunen overveje at administrere hjælpen efter lovens § 90.

Kommunen kan ligeledes undtagelsesvis yde hjælp til en enlig eller en familie ved at betale truende gældsposter.

Det er ikke muligt at yde hjælp efter § 81 til betaling af gæld til det offentlige, fx skatterestancer og bøder. Evt. hjælp til afvikling af sådan gæld må løses efter de regler, der gælder for det pågældende område.

Tilbagebetaling af boligindskud

14. Hvis kommunen yder hjælp efter § 81 til betaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, skal modtageren tilbagebetale hjælpen efter lovens § 92, stk. 1, 2. pkt. Spørgsmålet om tilbagebetaling er nærmere omtalt i afsnit 12.1.2 i Vejledning om lov om aktiv socialpolitik af 5. marts 1998.

Kapitel 7 Hjælp til flytning

48. Kommunen kan efter § 85, stk. 1 yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betingelse for at yde hjælp, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har indtægter eller formue, som kan dække behovet.

§ 85 er en specialbestemmelse, som vedrører muligheden for at få hjælp til en flytning, der er begrundet i bolig- eller erhvervsmæssige forhold. Muligheden for at yde hjælp til flytning, der alene er begrundet i bolig- eller erhvervsmæssige forhold, kan således kun ydes efter § 85. I de tilfælde, hvor flytningen skyldes andre forhold end bolig- og erhvervsmæssige forhold, kan der ydes hjælp efter aktivlovens § 81, jf. principafgørelse 27-15.

Hvilke udgifter

49. Kommunen kan fx yde hjælp til udgifter til depositum/indskud (jf. principafgørelse 27-15), transport af indbo og rejseudgifter for ansøgeren og familien.

Hvis kommunen yder hjælp efter § 85 til betaling af boligindskud, eller hvad der kan sidestilles hermed, skal modtageren tilbagebetale hjælpen efter lovens § 92, stk. 1, 2. pkt. Spørgsmålet om tilbagebetaling er nærmere omtalt i afsnit 12.1.2 i Vejledning om lov om aktiv socialpolitik af 5. marts 1998.

Boligmæssig forbedring

50. Det er ikke enhver forbedring af boligforholdene, som er en boligmæssig forbedring i lovens forstand. Det må tillige kræves, at dispositionen er rimelig set i forhold til ansøgerens samlede situation, herunder den pågældendes mulighed for selv at afholde den fremtidige husleje. For at dispositionen er rimelig, må det kræves, at den ansøgte bolig er passende i forhold til ansøgers behov. Det er en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om der er tale om en passende bolig.

Ankestyrelsen har i principafgørelsen 27-15 truffet afgørelse om, at der ikke kan gives afslag på hjælp til flytning alene med den begrundelse, at ansøgeren har haft mulighed for at spare op til udgiften. Der kan heller ikke gives afslag alene med den begrundelse, at ansøger selv er skyld i at være uden bolig. Ansøgerens forhold forud for ansøgningen kan dog få betydning for, hvilken bolig der må anses for passende.

Der er ikke nødvendigvis ret til hjælp til indflytning i den ansøgte bolig, hvis ansøgers bolig-problem kan løses på andre måder. Der kan være tale om en bolig med lavere indflytningsomkostninger eller en bolig med mulighed for beboerindskudslån. Ansøger kan eventuelt henvises til en midlertidig løsning af sit boligproblem.

Ved vurderingen af en ansøgers mulighed for at afholde boligudgiften i den nye bolig skal kommunen tage udgangspunkt i nettoboligudgiften efter beregning af boligsikring efter lov om individuel boligstøtte.

Flytning til en billigere bolig kan ikke i sig selv betegnes som en boligmæssig forbedring, med mindre der flyttes fra en forholdsvis dyr bolig til en bolig med en husleje, der bedre passer til lejerens eller familiens økonomi, og risikoen for udsættelse dermed reduceres.

Der kan ikke ydes hjælp til flytning til en bolig, som er ulovlig efter anden lovgivning, da det ikke kan betegnes som en boligmæssig forbedring.

Erhvervsmæssig forbedring

51. En forbedring af erhvervsforholdene forudsætter, at ansøgeren er sikret arbejde, og at arbejdet er mere end blot midlertidigt.

Flytning som led i start på en uddannelse vil normalt ikke være en sådan forbedring af de erhvervsmæssige forhold, at betingelserne for at yde hjælp til flytning er opfyldt. For at betingelsen om erhvervsmæssig forbedring er opfyldt, skal der være udsigt til en umiddelbar eller snarlig beskæftigelse, der i hvert fald for en periode kan sætte ansøgeren i stand til at forsørge sig selv.

Vejledning om lov om aktiv socialpolitik

Socialministeriets vejledning nr. 39 af 5. marts 1998

Kapitel 11. Udbetaling af hjælp

Forudgående ansøgning

Efter § 88 kan en person normalt ikke få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp.

Det svarer til gældende praksis, dog med den ændring, at kommunen fremover som hovedregel vil kunne give afslag på hjælp alene med den begrundelse, at ansøgeren har påtaget sig udgiften forud for ansøgningen.

Kravet om forudgående ansøgning gælder for både løbende hjælp og hjælp til enkeltudgifter.

Der er ikke i loven krav om, hvilken form ansøgningen skal have. En ansøgning kan derfor være skriftlig eller mundtlig.

Betingelser for ret til hjælp

Hvad forstås ved begrebet flytteudgifter?

Bestemmelsen i aktivlovens § 85 vedrører hjælp til flytning. Som det fremgår af vejledningens punkt 49, kan kommunen f.eks. yde hjælp til udgifter til transport af indbo og rejseudgifter for ansøgeren og familien.

I forbindelse med behandlingen af principafgørelsen A-4-05 indhentede Ankestyrelsen en udtalelse fra Socialministeriet vedrørende, om der var hjemmel til at betale boligindskud efter § 85.

Ministeriet udtalte, at i Socialministeriets vejledning af 5. marts 1998 om lov om aktiv socialpolitik, punkt 415, var der givet nogle eksempler på hvilke udgifter, der kunne ydes hjælp til efter aktivlovens § 85. Det fremgik, at *"Kommunen kunne f.eks. yde hjælp til udgifter til transport af indbo og rejseudgifter for ansøgeren og familien"*.

Der var ikke hermed tale om en udtømmende opregning af hvilke udgifter, der kunne ydes hjælp til. Det forhold, at boligindskud ikke var nævnt som et af eksemplerne i vejledningens punkt 415, på trods af at ministeriet kendte den hidtidige praksis på området, kunne ikke tages som udtryk for, at ministeriet havde ment, at boligindskud ikke skulle være omfattet af aktivlovens § 85 om hjælp til flytteudgifter.

Principafgørelsen A-4-05 er erstattet af principafgørelsen 27-15, men retstilstanden er uændret. Det betyder, at udgifter til depositum/beboerindskud kan dækkes efter § 85 som en flytteudgift. I praksis er depositum formentligt den hyppigst ansøgte flytteudgift efter § 85.

Hvorfor både § 85 og § 81?

Årsagen til, at vi henviser til såvel § 85 som § 81 i lov om aktiv socialpolitik findes i vores principafgørelse 27-15. Det fremgår heraf, at en ansøgning om hjælp til flytning først skal behandles efter aktivlovens § 85, der er en specialbestemmelse vedrørende hjælp til flytning, når flytningen er begrundet i bolig- eller erhvervsmæssige forhold. I de tilfælde, hvor flytningen skyldes andre forhold end bolig- eller erhvervsmæssige forhold, kan der ydes hjælp efter aktivlovens § 81.

Principafgørelsen er på dette punkt en videreførelse og præcisering af den samtidig ophævede A-405, hvoraf det fremgik, at en ansøgning om hjælp til boligindskud skulle behandles såvel efter aktivlovens regel om enkeltudgifter som efter aktivlovens regel om flytning.

Bestemmelsen i aktivlovens § 85 vedrører således udelukkende hjælp til flytning, mens aktivlovens § 81 er en generel bestemmelse, der giver mulighed for at yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldte. Hvis betingelserne i aktivlovens § 85 ikke er opfyldte, skal der tages stilling til, om der kan ydes hjælp efter aktivlovens § 81 af andre grunde end dem, der er nævnt i aktivlovens § 85. Der kan således ikke gives afslag på hjælp til flytning alene med den begrundelse, at betingelserne i aktivlovens § 85 ikke er opfyldte.

I langt de fleste tilfælde vil et afslag på hjælp efter § 85 dog medføre, at der tillige skal meddeles afslag på hjælp efter § 81. Hvis en flytning ikke findes at medføre en bolig- eller erhvervsmæssig forbedring, er det vanskeligt at forestille sig, at flytteudgiften af andre grunde vil kunne anses for at være en rimeligt begrundet enkeltudgift. Dette kan dog ikke udelukkes. Det kan derimod helt udelukkes, at de økonomiske betingelser for hjælp efter aktivlovens § 81 vil være opfyldte, hvis de ikke er opfyldte efter § 85.

Hvad er betingelserne for hjælp efter § 85?

Aktivlovens § 85, stk. 1 indeholder to betingelser, som begge skal være opfyldt, for at der kan ydes hjælp til flytning:

1. Flytningen skal forbedre ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold
2. Hverken ansøgeren eller ægtefællen skal have økonomisk mulighed for at afholde udgifterne

Hvis flytningen sker til udlandet, jf. aktivlovens § 85, stk. 2, er det udover betingelserne i stk. 1, endvidere en forudsætning for hjælp:

1. At ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land,
2. Eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.

Forbedring af boligforhold

Vurderingen af, hvorvidt der er tale om en boligmæssig forbedring af ansøgerens forhold knytter sig naturligt til forholdene omkring ansøgerens bolig (eller mangel på samme).

I vores principafgørelse 27-15 fremgår det, at formålet med bestemmelsen blandt andet er at yde den nødvendige hjælp til, at ansøgeren kan få en efter sine forhold rimelig bolig. Der kan eksempelvis være tale om forhold vedrørende boligens stand, størrelse, indretning, beliggenhed og boligudgifter mv.

Aktivlovens § 85, stk. 1, indeholder som et eksempel på en boligmæssig forbedring den situation, at der flyttes fra en bolig med en boligudgift, der ikke svarer til ansøgerens eller familiens økonomiske situation til en bolig med en lavere boligudgift.

Heraf følger det modsætningsvist, at hvis borgerens aktuelle boligudgift svarer til borgerens økonomiske formåen, er det ikke i sig selv udtryk for en boligmæssig forbedring at flytte til en billigere bolig.

”Passende bolig”

Det vil ikke være udtryk for en boligmæssig forbedring at yde hjælp til en person, der allerede har en, efter sine forhold, passende bolig. Vurderingen af om der er tale om en boligmæssig forbedring, må derfor tage udgangspunkt i ansøgerens boligforhold på ansøgningstidspunktet.

Ved vurderingen af om ansøger har en efter sine forhold ”passende bolig” indgår de faktiske forhold vedrørende boligen sammenholdt med ansøgerens konkrete situation, herunder ansøgerens alder, hustandens sammensætning, de økonomiske forhold og øvrige livsvilkår. Det er således ikke en betingelse for hjælp efter aktivlovens § 85, at ansøgeren er boligløs.

Som eksempel herpå har Ankestyrelsen ved principafgørelse SM-O-16-95 behandlet to sager om flyttehjælp til ansøgere, der flyttede fra et værelse til en lejlighed beliggende i en anden kommune. Ankestyrelsen fandt, at flytningen i begge sager havde medført en forbedring af ansøgerens boligmæssige forhold under hensyn til, at de ved flytningen havde opnået selvstændig bolig, og den månedlige boligudgift måtte anses for rimelig. I begge sager blev der endvidere lagt vægt på

ansøgernes alder, henholdsvis 33 og 36 år. I den ene sag var der yderligere det særlige forhold, at ansøgers mulighed for samvær med sine to børn ville bedres ved flytningen.

Det fremgår af principafgørelsen 27-15, at en ansøger efter omstændighederne kan henvises til andre løsninger på boligproblemet, som efter en konkret vurdering kan anses for passende. Der kan være tale om boliger med lavere indflytningsomkostninger eller boliger, som kan udgøre en midlertidig løsning på problemet.

Ved vurderingen af, om ansøger kan henvises til en midlertidig løsning af boligproblemet, kan der f.eks. lægges vægt på størrelsen og sammensætningen af ansøgerens husstand, og om der er mulighed for fremadrettet at spare op til flytteudgifterne. Det kan efter omstændighederne endvidere indgå i vurderingen, om ansøgeren forud for ansøgningen har haft anledning til og mulighed for at spare op til flytteudgifterne, eller om ansøger selv er skyld i at være uden bolig.

Flytningen skal være en rimelig disposition

Vurderingen af, om en flytning er en rimelig disposition knytter sig alene til ansøgerens forhold i relation til den ansøgte bolig. Det skyldes, at dispositionen aldrig vil være rimelig, hvis det vurderes, at ansøgeren allerede har en passende bolig. Vurderingen af, om det er tale om en rimelig disposition vil derfor skulle ske i tilfælde, hvor ansøgeren er boligløs eller hvor ansøgerens hidtidige bolig ikke er passende, jf. afsnittet ovenfor.

Hvis den bolig, der søges om hjælp til, ikke er "passende", er der tale om en situation, hvor dispositionen samlet set ikke er rimelig, hvorfor der ikke kan ydes hjælp til flytning til den pågældende bolig. Dette gælder uanset, om ansøger forud for flytningen var boligløs eller ej.

Selvom borgeren godt kan betale huslejen, vil boligen alligevel ikke være "passende", hvis kommunen konkret kan anvise en billigere bolig, som dækker borgerens behov. Det samme gælder, hvis kommunen kan anvise en almennyttig bolig, der dækker borgerens behov, hvortil der kan ydes indskudslån.

Økonomisk trang

Den anden betingelse i § 85, stk. 1, er, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

Ved vurderingen af en ansøgers økonomiske forhold følger vi den samme praksis, som vi benytter i forhold til de øvrige bestemmelser i aktivloven, hvor hjælp forudsætter økonomisk trang.

Det vil sige, at vi først og fremmest ser på ansøgerens (og ægtefællens) månedlige rådighedsbeløb efter afholdelse af rimelige faste udgifter. Hvis ikke dette beløb er tilstrækkeligt til at betale udgiften til depositum, ser vi på, om der er mulighed for en afdragsordning eller låneoptagelse på vilkår, som borgeren har mulighed for at opfylde, eller om flytningen kan afvente, at borgeren har sparet op til udgiften til depositum. Det sidste forudsætter naturligvis, at borgerens rådighedsbeløb har en sådan størrelse, at vi vurderer der er "luft" til en vis opsparing.

Hvis en ansøger har likvid eller tilgængelig omsættelig formue indgår det i vurderingen af, om ansøgeren selv har midler til, enten helt eller delvist, at afholde den ansøgte udgift.

Hvad er betingelserne for hjælp efter aktivlovens § 81?

Som det fremgår af lovens ordlyd og af vejledningen, er der knyttet følgende betingelser for hjælp til aktivlovens § 81:

1. Ansøgeren skal have været udsat for ændringer i sine forhold, en såkaldt "social begivenhed"
2. Der skal være tale om enkeltudgifter
3. Udgifterne skal være rimeligt begrundede
4. Pågældendes egen afholdelse af udgifterne vil i afgørende grad vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden (økonomisk vurdering)
5. Der kan kun ydes hjælp, hvis behovet for hjælp til udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses, med mindre udgiften anses for at være af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.

Samtlige betingelser skal være opfyldt for, at der kan ydes hjælp efter aktivlovens § 81.

Rimeligt begrundet enkeltudgift

Som nævnt ovenfor vil der kun undtagelsesvis være grundlag for at bevilge hjælp til flytteudgifter som en rimeligt begrundet enkeltudgift efter § 81, da ønsket om hjælp til flytning i langt de fleste tilfælde vil skyldes bolig- eller erhvervsmæssige forhold.

Øvrige betingelser

Udover, at der skal være tale om en rimeligt begrundet enkeltudgift, er der flere andre betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan ydes efter hjælp efter § 81.

For det første skal borgeren have været udsat for ændringer i sine forhold, en såkaldt "social begivenhed". Typiske eksempler på "sociale begivenheder" er arbejdsløshed, sygdom og samlivsophævelse.

For det andet kan der normalt ikke ydes hjælp til udgifter, der har kunnet forudses. Vi har dog i vores praksis indlagt den forudsætning for at afslå hjælp med henvisning hertil, at borgeren har haft økonomisk mulighed for at spare op til udgiften. Selv om udgiften har været forudsigelig, og der har været mulighed for at spare op hertil, men dette ikke er sket, kan der dog ydes hjælp, hvis afholdelse af udgiften er af helt afgørende betydning for personens livsførelse. Ved vurderingen heraf ses der navnlig på, om borgeren er enlig, eller om der er tale om en familie med børn samt konsekvenserne af ikke at yde hjælpen.

Betingelsen om økonomisk trang er i § 81 formuleret sådan, at "den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden." I realiteten foretages trangsvurderingen på samme måde som efter § 85.

Udgifter påtaget før ansøgning

Det følger af § 88 i lov om aktiv socialpolitik, at der normalt ikke kan ydes hjælp til udgifter, som ansøgeren har påtaget sig, før der blev ansøgt om hjælp.

Det betyder, at der ikke skal ske en materiel prøvelse af, om betingelserne for hjælp i henholdsvis aktivlovens §§ 85 og 81 er opfyldt, såfremt ansøger har påtaget sig udgiften, forinden der er søgt om hjælp dertil.

Hvis lejekontrakten er underskrevet (og afleveret til udlejer), før der ansøges om hjælp til depositum, er udgiften påtaget før ansøgningen. Det forhold, at borgeren rent faktisk er flyttet ind i boligen (formentlig) med udlejers accept, uden at have underskrevet lejekontrakten, anses dog ikke for at være udtryk for, at borgeren har påtaget sig udgiften til depositum. Vi lægger således til grund, at borgeren i denne situation vil kunne fraflytte boligen igen uden at være forpligtet til at betale depositum.

Praksis – Ankestyrelsens principafgørelser

Der er ikke tale om en udtømmende opstilling af principafgørelser men alene dem, som har været relevante i forhold til behandling af mødesagerne. Nogle af principafgørelserne er truffet på området for hjælp til løbende forsørgelse. Principperne i afgørelserne finder dog også anvendelse i sager om hjælp i særlige tilfælde, herunder hjælp til depositum.

A-24-04

Reglen om at der kan ses bort fra formuer, herunder i form af aktier, finder efter sin placering kun anvendelse på løbende forsørgelsesydelse efter aktivloven. Reglen kan derfor ikke anvendes i forhold til bevilling af hjælp i særlige tilfælde. Formue skal derfor indgå ved vurderingen af, om der kan bevilliges hjælp efter aktivlovens kapitel 10.

A-8-06

Der kan normalt ikke ydes hjælp til udgifter, som er påtaget før ansøgningen. Indholdet af aktivlovens § 88 om, at der skal søges hjælp, før man påtager sig en udgift, er et fasttømret forvaltningsretligt grundprincip, som kun helt undtagelsesvist formodes at skulle kunne fraviges. Et ønske om en bolig i Danmark var ikke af så akut og nødvendig karakter, at der kunne dispenseres fra udgangspunktet.

A-13-08

Udgift vedrørende en fraflyttet lejlighed kunne ikke anses for en nødvendig eller rimelig begrundet enkeltudgift, idet udgiften måtte anses for at være forudsigelig. Der var heller ikke dokumentation for, at afholdelsen af udgiften var af afgørende betydning for familiens livsførelse, idet der ikke var aktuelle oplysninger om en konkret risiko om udsættelse af nuværende lejlighed

A-31-08

Su-lån indgår ved vurderingen af, om ansøger selv kan afholde den ansøgte udgift. Der må ikke gives afslag på hjælp alene med henvisning til muligheden for at optage SU-lån. Der bør laves en samlet vurdering af, om

ansøger ved optagelse af SU-lån selv vil kunne afholde udgiften eller en del af udgiften af sit rådighedsbeløb, for eksempel ved indgåelse af en afdragsordning.

73-12

En førtidspensionist opfylder ikke automatisk betingelserne i aktivlovens § 81 om socialbegivenhed. Det vil sige, at en førtidspensionist skal have været udsat for ændringer i sine forhold på ansøgningstidspunktet for at opfylde betingelserne om en social begivenhed. Hvis førtidspensionisten har været ude for ændringer i sine forhold, tager kommunen konkret stilling til, om der er grundlag for at yde hjælp til den ansøgte udgift.

81-13

Det er en betingelse for at yde hjælp efter aktivlovens § 81, at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold (en social begivenhed). Principafgørelsen fastslår også, at kravet om en social begivenhed svarer til kravet for at modtage kontanthjælp efter aktivlovens § 11, stk. 2, nr. 1. En person, der modtager kontanthjælp, og som således har været ude for en social begivenhed, opfylder kravet om en social begivenhed i forbindelse med ansøgning om hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens § 81.

27-15

Der kan ikke gives afslag på hjælp til flytning alene med den begrundelse, at ansøgeren har haft mulighed for at spare op til udgiften. Der kan heller ikke gives afslag alene med den begrundelse, at ansøger selv er skyld i at være uden bolig. Ansøgerens forhold forud for ansøgningen kan dog få betydning for, hvilken bolig der må anses for passende. Det følger også af principafgørelsen, at en ansøgning om hjælp til flytning først skal behandles efter aktivlovens § 85, der er en specialbestemmelse vedrørende hjælp til flytning, når flytningen er begrundet i bolig- eller erhvervsmæssige forhold. I de tilfælde, hvor flytningen skyldes andre forhold end bolig- eller erhvervsmæssige forhold, kan der ydes hjælp efter aktivlovens § 81.

42-15

Der kan ikke ydes hjælp til sygebehandling, hvis ansøger selv kan betale for behandlingen for eksempel ved tilbagekøb af pensioner. Det gælder uanset om ansøger er tæt på pensionsalderen, og uanset om pensionen er væsentligt større end behandlingsudgiften. Det kan ikke uden videre lægges til grund, at en pensionsordning kan tilbagekøbes. Muligheden for tilbagekøb er en del af sagens oplysning.

108-15

Efter retssikkerhedsloven er det opholdskommunen, der har pligt til at yde hjælp.

Det er borgerens aktuelle opholdskommune, der har den stedlige kompetence til at behandle en sag, efter at den er blevet hjemvist. Dette gælder også selvom hjemvisningen er sket til den tidligere opholdskommune, som traf den afgørelse, som efterfølgende er blevet hjemvist.

6-19

Hvis borger på eget initiativ optager lån for at afholde en ansøgt udgift, kan der normalt gives afslag på hjælp alene med den begrundelse, at ansøger selv kan afholde udgiften. Dette gælder også, hvis borger låner pengene af familie eller venner.

De konkrete mødesager

Generelt

De 42 sager til mødet er udvalgt således, at de omhandler hjælp til flytteudgifter efter lov om aktiv socialpolitik (aktivloven) §§ 85 og 81.

De fleste af sagerne omhandler hjælp til betaling af depositum.

Sagerne fordeler sig med et stort antal sager, som er stadfæstet med den begrundelse, at ansøger selv kan afholde udgiften. I en stor del af disse sager er der lagt vægt på ansøgers månedlige rådighedsbeløb, idet behovet for flytning ikke er akut og ansøgeren kan spare op til udgiften til depositum.

I en række af sagerne har vi stadfæstet kommunens afslag med den begrundelse, at ansøger selv har haft mulighed for at afholde den ansøgte udgift gennem et lån optaget på ansøgers eget initiativ. Vi har i sagerne henvist til vores nye principafgørelse 6-19, hvorefter der normalt kan gives afslag på hjælp alene med den begrundelse, at ansøger selv er i stand til at afholde udgiften, hvis ansøger på eget initiativ har optaget et lån. Dette gælder også, hvis ansøger har lånt pengene eksempelvis fra familie eller andre nærstående. Vi har ligeledes i nogle af sagerne henvist til, at det fremgår af principafgørelsen, at det ikke er tilstrækkeligt for bevilling af hjælp i særlige tilfælde, at borgeren opfylder betingelserne på et tidspunkt undervejs i ansøgningsforløbet. Det er også en betingelse, at der er et forsørgelsesbehov på udbetalingstidspunktet.

I en række af de mødebehandlede sager gives der afslag på hjælp med den begrundelse, at ansøgers rådighedsbeløb vil være for lavt efter indflytning i den ansøgte bolig. Der vil som følge heraf ikke være tale om en boligmæssig forbedring, da den ønskede bolig ikke vil være udtryk for en varig løsning af det boligmæssige problem og dermed en rimelig disposition.

I en enkelt af sagerne stadfæstes afslag på hjælp efter aktivlovens § 85 og § 81 med den begrundelse, at fristkravet i aktivlovens § 88 ikke er opfyldt, og at der ikke er forhold, som kan begrunde en fravigelse herfra.

Tre af sagerne er hjemvist til fornyet behandling i kommunen.

I den ene af de hjemviste sager skyldes hjemvisningen, at kommunen har givet afslag med den begrundelse, at ansøger er flyttet ind, og at der ikke kan bevilges hjælp til udgifter, som man har påtaget sig, inden man har søgt kommunen om hjælp. Det følger af vores praksis, at der ikke kan gives afslag alene med henvisning hertil, når der er tale om, at udlejer har ladet ansøger flytte ind, selvom depositum ikke er betalt, og selvom lejekontrakten ikke er underskrevet.

I en anden af de hjemviste sager har kommunen alene behandlet ansøgningen om hjælp til flytning efter aktivlovens § 81. Kommunens behandling af sagen er således ikke foretaget i overensstemmelse med vores principafgørelse 27-15. Det er ikke muligt ud fra de foreliggende oplysninger at vurdere, hvorvidt der er tale om en boligmæssig forbedring.

I den sidste af de hjemviste sager har kommunen begrundet afslaget på hjælp med, at ansøgers rådighedsbeløb vil være for lavt i den ansøgte bolig. Da kommunen ikke har kunnet redegøre for de

indtægter, som kommunen har anvendt som grundlag for rådighedsberegningen, hjemvises sagen til fornyet behandling i kommunen. Det er således ikke på det foreliggende grundlag muligt at afgøre, om der er tale om en varig løsning af det boligmæssige problem.

Konkrete sager

Sag 1: Ansøger har påtaget sig udgiften inden ansøgning om hjælp

Stadfæstelse. Der er søges om økonomisk hjælp til depositum og første måneds husleje. Ansøger underskriver lejekontrakten digitalt den 6. maj 2019 og søger kommunen om hjælp den 7. maj 2019. Da lejekontrakten senest skulle være underskrevet den 14. maj 2019 vurderer vi ikke, at udgiften var akut og der er ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om, at der ikke kan ydes hjælp til udgifter, der er påtaget før ansøgningen er indgivet.

Sag 2: Flytning var ikke en erhvervmæssig forbedring

Stadfæstelse. Der ansøges om økonomisk hjælp til leje af flyttebil, idet ansøger skal flytte fra Hjørring til Nykøbing Falster. Det oplyses, at årsagen til flytningen er, at ansøger har fået arbejde på Sjælland. Der er ingen dokumentation for tilbud om ansættelse, ansættelseskontrakt eller lignende, men det fremgår af kommunens genvurdering, at ansøger har fået et vikariat på 2 måneder. Det er en betingelse for at yde hjælp til flytning efter aktivlovens § 85 med henvisning til forbedring af erhvervsforholdene, at ansøgeren er sikret arbejde og at arbejdet er mere end blot midlertidigt. Flytningen havde dermed ikke forbedret ansøgerens erhvervsforhold.

Sag 3: Ansøger kunne selv spare op og der var ingen social begivenhed

Stadfæstelse. Der søges om økonomisk hjælp til depositum og etablering. Ansøger har boet på et pensionat siden februar 2017 og han har et månedligt rådighedsbeløb på ca. 13.200 kr. Behovet for flytning er ikke akut, idet ansøger kan blive boende på pensionatet, mens han selv sparer op til udgiften til depositum. Ansøger modtager førtidspension og har ikke været udsat for sygdom, samlivsophævelse eller en anden udefrakommende ændring af hans forhold, som har bevirket et indtægts- eller likviditetssvigt for ham. Der foreligger dermed ikke en social begivenhed og han er derfor ikke berettiget til hjælp til etablering efter aktivlovens § 81.

Sag 4: Ansøger kunne selv afholde udgiften gennem lån

Stadfæstelse. Der søges om økonomisk hjælp til depositum samt første halve måneds husleje. Ansøger oplyser, at hun ønsker at flytte, idet hjemmeplejen klager over adgangsvejen. Ansøger tilmeldes det ansøgte lejemål umiddelbart efter kommunens afgørelse. Ansøger oplyser telefonisk, at flytningen har gjort familiens hverdag bedre og mere overskuelig. Hun har lånt pengene til depositum af sin voksne datter, der har måttet optage et billån for at dække udgiften. Ansøger er presset psykisk, idet hun ikke har råd til at tilbagebetale lånet til sin datter. Da hjælp efter aktivlovens regler om hjælp i særlige tilfælde er transbestemt, kan der kun ydes hjælp efter disse bestemmelser, hvis ansøgeren ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften. Da ansøger havde mulighed for at betale den ansøgte udgift gennem lån, gav vi afslag på det ansøgte. Det forhold, at pengene var lånt af familie, og det forhold, at långiver selv havde måttet optage lån for at hjælpe, kunne ikke føre til et andet resultat.

Sag 5: Ansøgers rådighedsbeløb i den ansøgte bolig ville for lavt, hvorfor der ikke ville tale om en varig løsning og dermed ikke en boligmæssig forbedring

Stadfæstelse. Der søges om økonomisk hjælp til depositum. Der er oplysninger fra sagkyndige, der anbefaler en flytning af psykiske grunde. Da ansøgers boligudgifter i den ansøgte bolig ville overstige hendes forsørgelsesgrundlag, var der ikke tale om en varig løsning og dermed heller ikke en boligmæssig forbedring, hvorfor vi stadfæstede kommunens afslag. Det forhold, at ansøger havde planer om at leje et værelse ud, og det forhold, at hun gjorde gældende, at hun ville få fordoblet sin indtægt, når hun blev raskmeldt, kunne ikke uden nærmere dokumentation føre til en ændret vurdering af sagen

Sag 6: Kommunen kunne ikke give afslag alene med den begrundelse, at ansøger var flyttet ind

Hjemvisning. Der søges om økonomisk hjælp til indskud. Kommunen gav med henvisning til aktivlovens afslag med den begrundelse, at ansøger var flyttet ind, dagen inden hun søgte kommunen om hjælp. Kommunen henviste endvidere til, at ansøger ikke var udsættelsestruet. Det var oplyst, at klager havde fået lov til at flytte ind uden at betale indskud og uden at have underskrevet lejekontrakt, idet klager desperat havde brug for et sted at bo. Det var aftalt, at betaling og underskrift skulle afvente kommunens hjælp. Kommunen kunne ikke give afslag alene med henvisning til, at ansøger var flyttet ind, hvis lejekontrakten ikke er underskrevet. Der var ikke oplysninger i sagen om, hvorvidt den ansøgte bolig var passende, eller om der i givet fald var tale om en boligmæssig forbedring. Der var heller ikke oplysninger om, hvorvidt ansøger selv havde mulighed for helt eller delvist at betale den ansøgte udgift, hvorfor sagen blev hjemvist til undersøgelse heraf. Det blev bemærket, at det ikke er en betingelse for hjælp efter aktivlovens § 85 og § 81, at ansøger er udsættelsestruet.